

Divina Vîndecare

NR. 87

MARTIE 2017

ÎNALTA CHEMARE A BISERICII CREȘTINE

Ardeiaș Vlad, februarie 2016

Dicționarul Wikipedia ne informează că termenul „Creștin” (grecescul Χριστιανός - Christianos) înseamnă „urmaș al lui Hristos” și provine din grecescul „Χριστός (Christos)” la care a fost adăugată o terminație adjectivală latină pentru a denota aderența la sau faptul că aparține lui Hristos. (<https://en.wikipedia.org/wiki/Christian>). Este important să înțelegem de la bun început faptul că Scriptura ne prezintă și vorbește despre Biserica Creștină, nu despre „denominațiuni” Creștine. Substantivul „denominațiune” vine de la verbul „a denomina” care, potrivit Dicționarului Explicativ al Limbii Române înseamnă „a denumi”, de unde „DENOMINĂȚIE s.f. Denumire, numire. f. Operație de atribuire a numelor; denumire.” Așadar, denominațiunile există în virtutea numelui lor și pentru numele lor.

În economia Scripturii nu apare ideea de divizare în cadrul Bisericii Creștine: ortodocși, catolici, bapțiști, penticostali, adventiști, mormoni etc. Din contră: în singura ocazie menționată în care într-o comunitate Creștină (Corint) a apărut ideea de grupări separate cu diferite nume în interiorul Bisericii Creștine, apostolul Pavel a luat o categorică atitudine împotrivoare, denunțând acest pas ca erezie:

„Vreau să spun că fiecare din voi zice: „Eu sunt al lui Pavel!” „Și eu al lui Apolo!” „Și eu al lui Chifa!” „Și eu al lui Hristos!” Hristos a fost împărțit? Pavel a fost răstignit pentru voi? Sau în numele lui Pavel ați fost voi botezați?” (1 Corinteni 1:12, 13).

Nu mult după moartea apostolilor, Biserica Creștină a cunoscut un fenomen nou: împărțirea și denominarea. Așa cum fusese profetit (2 Tesaloniceni 2:7, 8), taina fărădelegii care începuse să lucreze în Biserica primară a adus în Biserica Creștină un torent de erezii și nelegiurii, motiv pentru care mulți Creștini au protestat. Atunci a debutat un ciclu care continuă până în zilele noastre: protest, persecuție, excludere, denominare. Fiecare generație de protestanți au fost persecutați, apoi excluși, pentru ca în final ei înșiși să se reorganizeze într-o denominațiune care le purta numele: drept credincioși, botezați, de la Cincizecime, așteptători etc., aducând parcă aminte de o altă veche dorință:

„Haidem să ne zidim o cetate și un turn al cărui vârf să atingă cerul și să ne facem un nume ...” (Geneza 11:4).

Puternic influențată de această istorie de milenii, societatea modernă traduce conceptul de „biserică” într-o manieră total eronată. Ori de câte ori vine vorba despre „biserică”, oamenii se gândesc instinctiv fie la o instituție, fie la o clădire, fie la ambele. De aici abisul dintre Creștini, lupta și ura care roade Creștinismul asemenea unui cancer, jefuindu-l de puterea infinită care-i stă la dispoziție.

● scurtă istorie

Descriind revolta din cer, profetul Isaia a folosit următoarele cuvinte:

„Cum ai căzut din cer, Luceafăr strălucitor, fiu al zorilor! Cum ai fost doborât la pământ, tu, biruitorul neamurilor! Tu ziceai în inima ta: „Mă voi sui în cer, îmi voi ridica scaunul de domnie mai presus de stelele lui Dumnezeu; voi șede pe muntele adunării dumnezeilor, la capătul miazănoaptei; mă voi sui pe vârful norilor, voi fi ca Cel Preaînalt.” (Isaia 14:12-14).

Proiectând imaginea împărățiilor din vechime și a statelor moderne asupra societății cerești, majoritatea

Cuprins:

Înalta chemare a Bisericii Creștine	Pag 1
Aceasta este Biserica	Pag. 6
Sfârșitul este la uși	Pag 11

cititorilor Scripturii își imaginează acest eveniment ca fiind o revoltă într-un regat. Cel mai apropiat de tron a încercat o uzurpare, atrăgând după sine o bună parte din supușii regelui, motiv pentru care a fost aspru pedepsit. Această interpretare este contrazisă însă de realitatea cerească în care Suveranul Universului, fiind Însuși Creatorul acestuia și dispunând de un control absolut asupra întregii creații și a tuturor creaturilor, ar fi putut stinge revolta în chiar ziua în care aceasta a izbucnit. De la Ahitofel (2 Samuel 17) până la recenta revoltă din Turcia (2016), istoria ne-a dovedit faptul că orice trădător are parte de un sfârșit rapid și brutal, stăpânul consolidându-și prin forță domnia pentru mai departe. În cazul conflictului ceresc însă, trădătorul s-a bucurat nu numai de ocazia de a-și susține verbal ideile, dar chiar și de mii de ani în care să-și dovedească practic aserțiunile.

Demitizând această istorie, Domnul Hristos a rostit următoarele cuvinte:

„Un om avea doi fii. Cel mai tânăr din ei a zis tatălui său: „Tată, dă-mi partea de avere ce mi se cuvine.” (Luca 15:11, 12).

Deschizând o perspectivă cu totul nouă asupra identității lui Dumnezeu în raport cu ființele create în general și cu omul în particular, Domnul Hristos ne-a pus mâna în mâna Sa și următoarele cuvinte pe buze:

„Tatăl nostru care ești în ceruri!” (Matei 6:9).

Această nouă perspectivă mult mai înaltă asupra societății cerești ne ajută să înțelegem că marea controversă nu constă într-o revoltă într-un regat, ci mai degrabă într-o înstrăinare dintr-o familie. Unul dintre cei mai apropiați fii ai Tatălui și-a întors inima împotriva Acestuia și împotriva Fratelui său mai mare. În Hristos ne este luată de pe ochi mahrama legendelor și tradițiilor pe care le-am crezut realitate, înțelegând astfel care a fost motivul real pentru care Creatorul nu a rezolvat prin forță marea controversă. Orice despărțire dintre inimi nu este decât adâncită prin folosirea forței, motiv pentru care Capul Familiei a continuat și în această situație să fie Cel Care este: Dragoste.

Și pentru că fiului risipitor i s-a oferit partea lui de avere și împreună cu această libertatea de a merge unde voiește și a acționa după plăcere, această ruptură din sânul Familiei Cerești s-a întins ulterior pe Planeta Pământ prin despărțirea omului de Tatăl său. Fiul risipitor a continuat să-și afirme filozofia distructivă despre caracterul Tatălui, îndemnând tot mai mulți frați să se țină cât mai departe posibil de Familia ce este condusă de Acesta. Urmând treimii din Familia Cerească, omul se lasă atras în cotloanele întunecate ale neîncrederii și pășește în abisul separării de Părintele său.

Soluția

Soluția, oricare ar fi fost ea, trebuia să refacă o Familie dezbinată prin neîncredere, să-l readucă pe om înapoi în Casa Tatălui său, în Familia sa. Orice alt rezultat ar fi însemnat un eșec. Acesta este motivul pentru care Isus Hristos, soluția Tatălui la această problemă de Familie, a fost în mod profetic numit *„Emanuel, care, tâlmăcit, înseamnă: Dumnezeu este cu noi.”* (Matei 1:23). Isus nu a venit pentru a înființa o instituție sau o denominațiune și nici pentru a construi una sau mai multe clădiri. Cel care în mod profetic și simbolic a construit o clădire cum nu se mai văzuse până atunci, a fost Solomon; însă *„iată că aici este Unul mai mare decât Solomon.”* (Matei 12:42). În rezultatul lucrării lui Hristos s-a împlinit simbolul, rezultatul lucrării lui Solomon. De aceea era Creștină nu este una a clădirilor, ci a vindecărilor, refacerilor legăturilor divine.

Plecarea omului din Casa Tatălui său a avut o consecință mult mai profundă și devastatoare decât părăsirea unei grădini. Schimbarea radicală și letală a naturii omului a asigurat despărțirea sa veșnică de Tatăl său. Cererea fiului risipitor de a-și primi partea de avere exprima dorința acestuia de a-L vedea pe Tatăl său mort cât mai curând posibil. Atât timp cât părinții sunt în viață, proprietatea le aparține. Copiii nu pot intra în posesia moștenirii decât după moartea părinților lor. De aceea, despărțirea omului de Familia sa, a atras după sine moartea. Și pentru că Dumnezeu este viața și izvorul vieții, alegerea omului de a-L părăsi a fost echivalentă cu suicidul.

Departa de a accepta această decizie ca fiind ultimul act din drama Familiei cerești, Tatăl a intervenit imediat în favoarea copilului ce se auto-condamnase la moarte veșnică, însă nu acesta este subiectul articolului de față. Ceea ce este important să înțelegem este faptul că această despărțire a rezultat în schimbarea iremediabilă a naturii omului, motiv pentru care reîntregirea Familiei presupunea refacerea acestei naturi sau, cu alte cuvinte, renașterea omului în sânul Familiei sale de origine:

„Adevărat, adevărat îți spun că, dacă un om nu se naște din nou, nu poate vedea Împărăția lui Dumnezeu. ... Adevărat, adevărat îți spun că, dacă nu se naște cineva din apă și din Duh, nu poate să intre în Împărăția lui Dumnezeu.” (Ioan 3:3, 5).

Înțelegând că Biserica lui Dumnezeu nu este o instituție denominată de oameni potrivit unei anumite doctrine, ci Familia Tatălui ceresc, soluția prezentată ca unică de Domnul Hristos face perfect sens. Abandonul Familiei a presupus transformarea fundamentală a omului, motiv pentru care reîntoarcerea în sânul Familiei nu se putea face decât prin nașterea în această familie, din Părintele ei. De aceea Singurul Fiu născut al lui Dumnezeu a trebuit să devină „Unul ... ca și noi” (Evrei 4:15), „al doilea Adam” (1 Corinteni 15:45). Aveam nevoie de Un Om unit cu Tatăl din care să ne naștem pentru a rămâne oameni, dar reuniți cu Tatăl. Aveam nevoie de Un Om care să ajungă ca și noi, ispitit în toate ca și noi, despărțit de Dumnezeu, care să sufere moartea despărțirii de Acesta și astfel să făurească o experiență umană care să înglobeze toate aceste experiențe. Atunci când a produs prin experiență această nouă viață umano-divină, a putut să devină „Părintele veșnic” (Isaia 9:6) al copiilor risipitori plecați de Acasă.

„Adevărat, adevărat vă spun că Eu sunt Ușa oilor.” (Ioan 10:7).

Nu există nicio altă soluție pentru rezolvarea rupturii din sânul Familiei cerești și niciun alt mijloc prin care omul poate reveni Acasă. Orice altă persoană, instituție, doctrină, set de reguli etc. a eșuat și va eșua cu siguranță în încercarea de a-l reuni pe omul risipitor cu Tatăl său în Familia copiilor Luminii.

„Ce este născut din carne este carne și ce este născut din Duh este duh. Nu te mira că ți-am zis: Trebuie să vă nașteți din nou.” (Ioan 3:6, 7).

Imperativul rezultă din fatalismul legii nașterii. Nașterea a fost mijlocul prin care fiecare dintre noi am ajuns să existăm, însă tot nașterea a fost și mijlocul prin care ne-a fost transmisă starea bolnavă de „separat de Tatăl”, de unde imperativul „Trebuie să vă nașteți din nou.” (Ioan 3:7).

Cine este Biserica

Înțelegând astfel că Biserica lui Dumnezeu nu este nimic altceva decât Familia Sa, intrarea în Biserică este echivalentă cu intrarea în Hristos prin nașterea din El pentru a fi parte din El:

„Căci, după cum trupul este unul și are multe mădulari și după cum toate mădularile trupului, măcar că sunt mai multe, sunt un singur trup, tot așa este și Hristos. Noi toți, în adevăr, am fost botezați de un singur Duh, ca să alcătuim un singur trup, fie iudei, fie greci, fie robi, fie slobozi, și toți am fost adăpați dintr-un singur Duh.” (1 Corinteni 12: 12, 13).

Neputând să nege această realitate Biblică, susținătorii denominațiilor au inventat conceptele de „biserică invizibilă” și „biserică vizibilă”, cea vizibilă fiind în acest caz denominațiunea care nu se poate identifica prin caracteristicile Biblice ale Bisericii Creștine. Însă trebuie să-i provocăm pe toți aceștia să identifice în Scriptură aceste concepte, căci mie mi-a fost cu neputință să le găsesc. Scriptura prezintă o singură Biserică Creștină, iar caracteristicile Acesteia nu pot fi pretinse în adevăr de nicio organizație denominațională de pe pământ:

„Voi pune legile Mele în mintea lor și le voi scrie în inimile lor; Eu voi fi Dumnezeul lor, și ei vor fi poporul Meu. Și nu vor mai învâța fiecare pe vecinul sau pe fratele său zicând: ‚Cunoaște pe Domnul!’ Căci toți Mă vor cunoaște, de la cel mai mic până la cel mai mare dintre ei.” (Evrei 8:10, 11).

Cine este așadar Biserica, potrivit Scripturii? Vă invit ca, pentru a găsi răspunsul la această întrebare, să citiți cu atenție următoarele versete:

„Deci Petru era păzit în temniță, și Biserica nu înceta să înalțe rugăciuni către Dumnezeu pentru el.” (Fapte 12:5).

„După venirea lor, au adunat biserica și au istorisit tot ce făcuse Dumnezeu prin ei ...” (Fapte 14:27).

„După ce au fost petrecuți de biserică până afară din cetate ...” (Fapte 15:3).

„S-a dat jos din corabie în Cezareea, s-a suit la Ierusalim și, după ce a urat de bine Bisericii, s-a coborât în Antiohia.” (Fapte 18:22).

„Spuneți sănătate și bisericii care se adună în casa lor.” (Romani 16:5).

În lumina acestor declarații și îndemnuri, cum s-ar putea identifica o organizație denominațională sau o clădire cu „Biserica lui Dumnezeu”? Cum poate o persoană juridică sau o clădire să înalțe rugăciuni, să conducă o persoană la plecare etc.? Ultimul verset însă ne introduce în conceptul Biblic al Bisericii Creștine: „bisericii care se adună în casa lor.” (Romani 16:5). Iată așadar că Biserica nu este nicidecum clădirea, ci Biserica este cea care se adună în lăuntrul clădirii.

Dorind să descrie legătura intimă dintre persoana născută din nou din Hristos și Acesta, apostolul Pavel nu a putut găsi un termen de comparație mai potrivit decât legătura dintre bărbat și soția lui:

„Căci nimeni nu și-a urât vreodată trupul lui, ci îl hrănește, îl îngrijește cu drag, ca și Hristos Biserica; pentru că noi suntem mădulari ale trupului Lui, carne din carnea Lui și os din oasele Lui. De aceea va lăsa omul pe tatăl său și pe mamă-sa și se va lipi de nevastă-sa, și cei doi vor fi un singur trup. Taina aceasta este mare (vorbesc despre Hristos și despre Biserică).” (Efeseni 5:29-32).

Prin nașterea din nou, Hristos Însuși începe să trăiască în Creștin, legătura și identificarea dintre ei fiind cu neputință de descris.

„Dar cine se lipește de Domnul este un singur duh cu El.” (1 Corinteni 6:17).

De aici rezultă definirea Bisericii ca fiind „trupul lui Hristos.”

„Mă bucur acum în suferințele mele pentru voi; și în trupul meu împlinesc ce lipsește suferințelor lui Hristos, pentru trupul Lui, care este Biserica.” (Coloseni 1:24).

În mod straniu însă, mulți nu reușesc să înțeleagă însemnătatea uimitoare a acestei afirmații. Cumva, impresia generală este aceea că trupul lui Hristos este altcineva sau altceva decât El Însuși. Însă atunci când afirmăm „Trupul lui Bogdan este sleit de puteri.”, la cine sau la ce ne referim? Oare nu la Bogdan Însuși? Evident, căci trupul lui nu este în realitate altcineva decât el însuși.

„Voi sunteți trupul lui Hristos și fiecare, în parte, mădulari ale lui.” (1 Corinteni 12:27).

Ce vrea Scriptura să ne spună? Care este adevărul despre Biserica Creștină? Ce este Biserica Creștină sau, în lumina pasajelor de mai sus, Cine este Biserica Creștină? Atunci când Creștinii vor avea curajul să-și însușească Darul lui Dumnezeu, Creștinismul își va recăpăta relevanța de altădată.

Înalta chemare a Bisericii Creștine

Scopul Tatălui este acela de a-și reuni Familia dezbinată de neîncrederea izvorâtă din minciunile cu care fiecare dintre membrii ei au fost curțați. Singurul Mijloc prin care acest deziderat putea fi îndeplinit este Singurul Fiu născut al Tatălui:

„căci a binevoit să ne descopere taina voii Sale după planul pe care-l alcătuiască în Sine Însuși, ca să-l aducă la îndeplinire la împlinirea vremurilor, spre a-și uni iarăși într-unul în Hristos, toate lucrurile: cele din ceruri și cele de pe pământ.” (Efeseni 1:9, 10).

Desigur că aceste „toate lucrurile” nu se referă la obiecte cerești sau pământești, căci Hristos nu a venit să mântuiască necuvântătoare, ci pe cei ce au făcuți după chipul și asemănarea Tatălui lor. Așadar, taina neînțeleasă și neștiută a voii Sale a fost aceea de a reface rana de moarte adusă Familiei prin despărțirea de Tatăl. Iar planul prin care această imposibilitate a devenit posibilă, a fost acela de a-L da pe Singurul Său Fiu născut rasei umane ca, prin nașterea din El, cei de pe pământ să fie reuniți cu cei din ceruri.

Acest plan a fost parțial împlinit în perioada în care Mântuitorul a fost pe pământ. Prin întreaga Sa lucrare, El a făcut posibil ca fiecare om căzut să fie reunit cu Părintele ceresc. După înălțarea Sa însă, ceea ce fusese făcut posibil trebuia împlinit. Sutele și miile de încercări eșuate dinainte de întruparea Domnului Hristos mărturiseau despre faptul că acest plan este imposibil de realizat. Atunci când Fiul lui Dumnezeu a devenit om, Unul dintre noi, a fost o tresărire de ambele părți ale Familiei: o licărire de speranță de partea Cerului, și un fior rece de partea iadului. Învierea Sa a pecetluit întreaga serie de experiențe prin care a trecut pe tot parcursul vieții, adeverind faptul că planul tainei Tatălui a funcționat: reînnoarea legăturii rupte cu mii de ani în urmă era posibilă acum, însă nu fusese realizată în fapt. Calea către Familia cerească fusese așternută, poarta Casei larg deschisă, însă nimeni nu intrase încă pe ea. Împlinirea în fapt a planului Părintelui ceresc urma să aibă loc prin Aceeași Persoană, Fiul Său; însă de această dată nu în trupul în care fusese născut în Betleem, ci în cu totul altul:

„Da, mie, care sunt cel mai neînsemnat dintre toți sfinții, mi-a fost dat harul acesta să vestesc neamurilor bogățiile nepătrunse ale lui Hristos și să pun în lumină înaintea tuturor care este isprăvnicia acestei taine ascunse din veacuri în Dumnezeu, care a făcut toate lucrurile, pentru ca domniile și stăpânirile din locurile cerești să cunoască azi, prin Biserică, înțelepciunea nespus de felurită a lui Dumnezeu, după planul veșnic pe care l-a făcut în Hristos Isus, Domnul nostru.” (Efeseni 3:8-11).

„prin Biserică”, spune apostolul Pavel, prin noul trup al Mântuitorului, Părintele va descoperi tuturor inteligențelor cerești printr-o demonstrație practică natura dragostei Părintești care întrece orice închipuire. Biserica Creștină, Familia Sa de pe pământ, devine prin nașterea din al doilea Adam și unirea desăvârșită cu Acesta în duh, trupul Mântuitorului în care Acesta împlinește ultima parte a planului tainic al iubirii divine. De aceea „Biserica Dumnezeului celui viu,” Biserica Creștină este „stâlpul și temelie adevărului.” (1 Timotei 3:15), o descriere dificil de imaginat.

Referindu-Se la Hristos, Scriptura afirmă că „Dumnezeu, în adevăr, a pus totul sub picioarele Lui.” (1 Corinteni 15:27), ceea ce înseamnă că Tatăl I-a încredințat în întregime Fiului Său rezolvarea alienării din Familia Sa. Este ca și când Dumnezeu S-a dat la o parte și I-a oferit Fiului Său întreaga autoritate „în cer și pe pământ” (Matei 28:18). Din acest punct de vedere, Dumnezeu depinde în întregime de reușita Fiului Său în realizarea acestui plan.

După Cincizecime însă, Fiul Său S-a coborât în fiecare dintre cei care L-au primit în inimile lor, devenind astfel una cu ei și împlinind rugăciunea pe care o înălțase nu cu mult timp în urmă: „Eu în ei și Tu în Mine...” (Ioan 17:23). În felul acesta, mandatul oferit de Tatăl Fiului Său rămâne acum să fie împlinit prin trupul Său de pe pământ, Biserica. Biserica devine astfel fundația și sprijinitorul Adevărului sau, cu alte cuvinte, Adevărul devine fundamental dependent de Biserică. Aceasta este într-adevăr o afirmație curajoasă și, tocmai datorită importanței sale, o reiau:

Scriptura afirmă că Tatăl, Creatorul Universului, „I-a pus totul sub picioare (Fiului Său) și L-a dat competențe peste toate lucrurile Bisericii, are este trupul Lui, plinătatea Celui ce plinește totul în toți.” (Efeseni 1:22, 23). Acest transfer de responsabilitate prin încredere absolută elevează atât rasa umană cât și pe fiecare individ în parte la o înălțime amețitoare, aproape imposibil de imaginat. Fiind acuzat de minciună și manipulare, Tatăl Familiei cerești nu S-a mai putut apăra prin declarațiile cuvântului, însă, pentru că El nu se schimbă, a făcut-o tot prin Cuvânt însă de data aceasta prin Cuvântul Cel Viu. Și nu numai atât, însă Cuvântul, Singurul Său Fiu născut, a devenit parte din rasa umană decăzută în păcat și, din acea umilință cu neputință de acceptat de Familia Cerească, a răspuns tuturor îndoielilor care planau asupra caracterului Tatălui. Însă demonstrația practică a acestor răspunsuri a lăsat-o în seama muritorilor pe care i-a făcut nemuritori prin nașterea din nou din Sine Însuși. Întrupându-Se a doua oară în Biserică, Fiul lui Dumnezeu Își continuă misiunea de îndreptățire a caracterului Tatălui Cerească prin tine și prin mine. Și pentru că în Fiul Lui „locuiește trupește toată plinătatea Dumnezeirii” (Coloseni 1:19; 2:9) iar Fiul Său este acum Biserica, apostolul Pavel concluzionează pe drept cuvânt că Biserica este „plinătatea Celui ce plinește totul în toți.” (Efeseni 1:23).

Cine este Dumnezeu? Cât de mare este El? Ce se găsește în Dumnezeu? Ce izvorăște din Dumnezeu? Ce cuprinde Dumnezeu? Dar „plinătatea” Lui, desăvârșirea lui Dumnezeu? Aici pășim de pe tărâmul rațiunii umane pe cel al lui Dumnezeu, căci această Realitate este cu neputință de cuprins de și prin rațiune.

Înalta chemare a Bisericii Creștine este aceea de a îndreptăți caracterul lui Dumnezeu prin identificarea deplină cu Singurul Său Fiu născut, Isus Hristos. Atunci când acest adevăr fundamental al Creștinismului va fi înțeles și asumat de Creștini, miturile ucigătoare ale bisericilor moderne (vezi articolul „Despre peșteri și tâlhari” apărut în numărul 85 din ianuarie 2017) vor fi spulberate iar Domnul Isus Hristos Își va putea relua controlul deplin asupra Bisericii Sale, transformând-o în mijlocul desăvârșit pentru revelarea plinătății lui Dumnezeu.

Glăsu

„Adevărat, adevărat vă spun că cine nu intră pe ușă în staulul oilor, ci sare pe altă parte, este un hoț și un tâlhar. Dar cine intră pe ușă este păstorul oilor. Portarul îi deschide și oile aud glasul lui; el își cheamă oile pe nume și le scoate din staul. După ce și-a scos toate oile, merge înaintea lor; și oile merg după el, pentru că îi cunosc glasul. Nu merg deloc după un străin, ci fug de el, pentru că nu cunosc glasul străinilor.” (Ioan 10:1-5).

Într-o epocă în care se aud sute de chemări denominaționale în „adevăratul staul al lui Dumnezeu”, Scriptura ne descoperă că Glasul Adevăratului Păstor „își cheamă oile pe nume și le scoate din staul.” (Ioan 10:3). Denunțând uzurparea pe care oamenii au făcut-o în Familia lui Dumnezeu prin instituționalizarea sau denominarea Bisericii Sale, Domnul Isus Hristos Își cheamă fiecare copil în parte la o legătură intimă cu Sine pentru a ne oferi cea mai uimitoare experiență posibilă vreodată vreunei ființe create: îndreptățirea lui Dumnezeu.

Dumnezeu să ne ajute să ieșim din staulele și peșterile controlate de hoți și de tâlhari, pentru a-L urma pe El și numai pe El în glorioasa experiență Creștină.

ACEASTA ESTE BISERICA

fragmente

Alonzo T. Jones, 1850 - 1923

În prezența și sub Cuvânt, numai singurului Hristos I-a dat Dumnezeu Comanda; ce autoritate este cu puțință să aibă un Creștin pentru a-i comanda altuia și pentru a elabora legi pentru altul? – Absolut nici una, indiferent de care este vorba.

Și atunci când niciun Creștin nu are vreodată autoritatea de a comanda sau de a emite legi pentru altul, atunci ce autoritate pot avea oricât de mulți dintre ei pentru a comanda sau a elabora legi pentru oricine?

Despre Hristos este scris: „*Iată, L-am dat ca și Conducător și Comandant pentru popoare.*” (Isaia 55:4).

În chestiunile de Religie și credință, există numai Un singur Comandant adevărat de la Dumnezeu.

Iar El este „*Capul Bisericii, care este trupul Său.*”

În cap, nu în trup, nu în membre este locul inteligenței, rațiunii, deciziei și voinței. În Cap care este Hristos, nu în trup care este Biserica, este locul autorității, al inteligenței, al deciziei și al voinței. De aceea numai Capul, și niciodată trupul, este Cel care „comandă și impune supunere.” Iar Acesta este Cel care poate acționa mereu prin supremul „drept de a acționa în calitatea de oficial, rang, sau relație.” Căci este „Dumnezeul puternic”, singurul Suveran în și al Bisericii, și în și peste „toate lucrurile Bisericii.” De aceea, „Ascultați-L”; și să nu ascultați niciodată nici un alt glas sau cuvânt în afară de ale Sale.

Supunerea Bisericii

Pe de altă parte și în mod logic, „*Biserica este supusă lui Hristos ... în totul.*” Efeseni 5:24.

Atunci, Biserica este supusă, nu suverană. Biserica este serv, nu conducător. Ea trebuie să se supună, nu să comande. Să se supună lui Hristos, nu să comande oamenilor.

Prin cuvântul lămurit al lui Hristos ca de altfel și prin natura situației și relației Bisericii însăși, oricărui lucru pretins a fi sau care se pretinde a fi biserica, îi este interzis în mod categoric de a „exercita autoritate.”

Arbitrar

De aceea rezultă că orice exercitare a stăpânirii sau autorității de către orice pretins Creștin sau de către orice pretinsă biserică asupra cuiva sau peste cineva în chestiunile de credință, este în sine autoritate arbitrară. Orice astfel de exercitare se efectuează numai prin „autoritatea” uzurpată a voinței sau capriciului, sau a ambelor, a unor indivizi sau adunări de indivizi în biserică și în numele „bisericii”; și în orice aspect posibil este în exclusivitate arbitrară. Și întreaga istorie demonstrează că este arbitrară în toate sensurile și înțelesurile termenului cu toate sinonimele sale. Acestui enorm și blasfemiator abuz „a omului în materie de credință,” Libertatea Religioasă care este Creștină, Libertatea Religioasă care este Reformă, și Libertatea Religioasă care este Americană, i se opune pentru totdeauna; mulțumim Domnului.

Arbitrar

În timp ce nu există un asemenea lucru ca autoritatea oricărei biserici, există autoritate în Biserica lui Hristos. Această autoritate există în Biserica lui Hristos pentru că El, prin Spiritul Său divin, este în Biserica Sa. De aceea, autoritatea în Biserică este autoritatea viului Dumnezeu, în Hristos Cel viu, prin Spiritul cel viu, prin viul Cuvânt al Adevărului.

„*Toată autoritatea Îmi este dată în Cer și pe pământ. Mergeți de aceea, și învățați pe toate națiunile ... Și iată, Eu sunt cu voi întotdeauna, chiar până la sfârșitul acestei lumi.*” „*În care voi sunteți de asemenea zidiți împreună pentru a fi o locuință a lui Dumnezeu prin Spiritul.*” Astfel, și numai astfel există vreo autoritate chiar în Biserică. Iar această autoritate din Biserică nu va deveni niciodată, pe nici o cale, autoritatea Bisericii, ci este pentru totdeauna în exclusivitate a Celui care este și Capul și Viața Bisericii, care locuiește în Biserică prin Spiritul Său divin, și căruia singur Îi este dată toată autoritatea în cer și pe pământ. Numai El este Cel care exercită această autoritate care Îi este dată numai Lui și care Îi aparține numai Lui. Vezi Fapte 3:12,13; 4:10; 5:3-6; 9-11; 13:2-4; 16:6-10.

De aceea, în biserică, poziția, slujba sau locul nu conferă niciodată vreo autoritate. Domnul Isus, Creatorul tuturor lumilor, Autorul vieții, și Izvorul revelației, când a venit în această lume, a venit numai la ai Săi; și totuși nu avea nici o poziție, slujbă sau loc. El a fost ținut la distanță, proscris, denunțat și alungat de cei care dețineau toate pozițiile, slujbele și locurile în Biserica timpului Său.

Fariseii, preoții, scribii, judecătorii, ipocriții dețineau poziție, slujbă și loc. Ei erau cu toții ambițioși de a apuca cel mai înalt loc. Ei dețineau poziție și slujbă, și puteau să stăpânească peste El, puteau să-L citeze și să-L reclame și să-L judece. Ei puteau face toate acestea datorită poziției și slujbei din Biserică; dar unde era autoritatea de a face toate acestea? – Pur și simplu nicăieri. Era totul numai aroganță, uzurpare și despotism.

De aceea a spus Isus poporului: „Scribii și fariseii stau pe scaunul lui Moise; de aceea, tot ce vă spun să faceți, să faceți” – pentru că, atunci când stăteau pe scaunul lui Moise, ei le citeau poporului cuvântul lui Dumnezeu pe care îl scrisese Moise. Acela era cuvântul lui Dumnezeu care avea autoritate și care trebuie urmat indiferent de cine este rostit sau citit. Dar „să nu faceți faptele lor; căci ei spun, dar nu fac.” Când Moise era pe scaun, exista autoritate din acel scaun; pentru că Dumnezeu era cu Moise, iar Spiritul lui Dumnezeu era în el. Dar când un fariseu sau un scrib se afla pe scaunul lui Moise în acel timp, nu exista nici o autoritate din scaun și nici din altceva, cu excepția cuvântului pe care omul îl citea poporului și care, datorită ipocriziei și ambiției sale egoiste, era cu totul deosebit de el.

Dar despre Isus, care nu avea nicio poziție, slujbă sau loc, ei cu toții „se mirau de cuvintele pline de har care ieșeau din gura Lui.” Și de ce? – Ah: „El îi învăța ca Unul care avea autoritate, și asemenea scribilor.” Tot ceea ce puteau vorbi scribii era împrumutat, și toți puteau să-și dea seama că fusese împrumutat; era gol și fad în ceea ce privește orice legătură cu viețile sau spiritele lor. Dar când a rostit Isus chiar acele cuvinte pe care scribii și fariseii le pronunțaseră, toți au știut că ceea ce vorbea nu era împrumutat, ci venea chiar din sufletul Său; nu era gol, ci era chiar substanța; ei știau că acel cuvânt trăia în El, că spiritul Său și Spiritul Cuvântului erau una, și că El Însuși era expresia veritabilă a cuvântului pe care îl rostea. Când cuvântul Scripturilor era citit sau rostit de El, exista o greutate și un înțeles în el care îl făcea să impresioneze urechile și inimile celor care îl ascultau.

Astfel, cu toate că Isus nu avea nici poziție, nici slujbă, nici vreun loc, El avea autoritate; iar poporul a recunoscut-o. Iar scribii, fariseii, preoții și judecătorii care dețineau poziție, slujbă și loc, au recunoscut de asemenea, și au devenit geloși pe El, și nu l-au putut suporta mai departe, căci își pierdeau locurile; „toată lumea se ia după El,” trebuie să scăpăm de El pentru a ne salva locurile noastre. „Dacă Îl lăsăm, toți vor crede în El iar Romanii vor veni, și ne vor răpi atât locul cât și națiunea noastră.”

Dar unde se găsea autoritatea lui Isus, în condiția în care El nu avea nici poziție, nici slujbă și nici loc? – Se găsea exact acolo unde se găsește întotdeauna adevărata autoritate – în adevărul pe care l-a predicat de la Dumnezeu, și în sinceritatea și puritatea minții și inimii pe care le-a primit și cu care a predicat acel adevăr.

Întreaga autoritate adevărată și dreaptă a vreunui om în Biserică vine la el numai în adevărul lui Dumnezeu pe care îl primește. Dacă ar fi fost posibil să se găsească un om în această lume care ar fi avut tot atât din adevărul lui Dumnezeu ca și Hristos, în el l-am fi găsit pe cel care avea toată puterea în Cer și pe pământ, pentru că avea tot adevărul în Cer și pe pământ. Măsura adevărului pe care îl deține un om este singura măsură a adevăratei autorități pe care o are, oricine ar fi acesta. Și dacă este în cel mai înalt loc al responsabilității în vreo biserică din lume, dacă nu are nici un pic de adevăr, nu are nici o autoritate.

De aceea a spus Isus: „Conducătorii neamurilor exercită stăpânire asupra lor, și ei dețin multă autoritate asupra lor. Dar între voi să nu fie așa.” Dumnezeu nu a dat niciodată vreunui om în Biserică Sa autoritatea de a exercita autoritate. Aceasta este diferența dintre conducătorii acestei lumi și conducătorii lui Dumnezeu; căci Creștinii sunt conducătorii lui Dumnezeu. Dumnezeu îi cheamă și îi trimite pe conducătorii Săi să fie apostoli, profeți, evangheliști, pastori, învățători, bătrâni, diaconi, etc. El le conferă autoritate prin faptul că le oferă propriul Său adevăr și propria Sa chemare și încredințare de a-l rosti, și propria Sa prezență personală prin propriul Său Spirit. El îi trimite pentru a vorbi cu toată autoritatea convingerii adevărului divin, a trimerii cerești, și a prezenței Sale personale. (Fapte 18:9,10; 2 Timotei 4:1,2). Însă „exercitarea” autorității rămâne cu desăvârșire a Celui Cărui Îi aparține autoritatea, și care este întotdeauna împreună cu cel pe care îl trimite. (Ioan 8:29; 20:21,22; 3:24). Conducătorii acestei lumi în locurile autorității, dar fără adevărata autoritate, exercită autoritate. Conducătorii lui Dumnezeu, având adevărata autoritate, nu exercită niciodată autoritatea. Aceasta aparține – iar conducătorii lui Dumnezeu sunt întotdeauna bucuroși să o lase chiar acolo unde îi este locul – Celui Cărui Îi este dată, și Cărui Îi aparține în exclusivitate.

Să spunem din nou că poziția, slujba sau locul nu conferă niciodată autoritate. Autoritatea pe care un om o are deja de la Dumnezeu îl va califica pentru locul poziției la care îl cheamă Dumnezeu. Iar dacă el nu are acea autoritate înainte de a intra în slujbă, atunci nu are nici o autoritate în slujbă. Punctul de vedere potrivit căruia locul sau slujba conferă autoritate, este cu

siguranță principiul infailibilității papale. Principiul Creștinismului este acela potrivit căruia Dumnezeu investeste oamenii cu autoritate, și fie că dețin sau nu un loc, ei au autoritate. Iar „darul unui om” întotdeauna „îi creează loc.”

Dar să nu vă numiți „Rabi”; căci Unul este Domnul vostru, chiar Hristos; iar voi toți sunteți frați. ...

Numai Biblia poate răspunde

Atunci, ce este în adevăr Biserica?

Numai Biblia poate răspunde. Căci numai în Biblie se găsește Ideea de Biserică, fie originală sau fundamentală, și de asemenea adevărul în ceea ce o privește.

Iar Biblia răspunde; lămurit și pe deplin.

În adevăr, Biserica este chestiunea originală și fundamentală care este considerată în Biblie.

Ideea de Biserică o transcende pe cea a creației însăși și precede actul creației.

Biblia, de aceea, reprezintă singura sursă de informație sau de cunoaștere în ceea ce privește subiectul Bisericii.

Plinătatea Sa

Ce spune Biblia că este Biserica? – Aceasta:

„Biserica ... este ... plinătatea Celui care umple totul în toți.” (Efeseni 1:22, 23).

Observați că acest cuvânt nu spune că Biserica este plinătatea a totul în toți.

Ci spune că Biserica este plinătatea Celui care umple totul în toți.

Cine este Cel care umple totul în toți? – Numai Dumnezeu, cu siguranță; Dumnezeu în Hristos prin Spiritul Sfânt.

Care este proporția acestei plinătăți? – Iat-o:

„Nu umplu Eu cerul și pământul, spune Domnul?” (Ieremia 23:23).

„Unde să mă duc de la Spiritul Tău? Sau unde să fug de prezența Ta? Dacă mă sui în cer, Tu ești acolo; dacă mă culc în iad, iată, Tu ești acolo. Dacă iau aripile zorilor, și locuiesc la capătul mării; chiar și acolo mâna Ta mă va conduce, și dreapta Ta mă va apuca. Dacă spun, „Cu siguranță întunericul mă va acoperi.”; chiar și noaptea va fi lumină în jurul meu.” (Psalmul 139:7-10).

El umple cerul și pământul.

Biserica este plinătatea LUI.

De aceea, Biserica – Biserica Bibliei, Biserica lui Dumnezeu, adevărata Biserică – umple cerul și pământul.

Concluzia și adevărul sunt simple și de neevitat.

Împăcat

„El este Capul trupului – Biserica; ... Căci i-a plăcut Tatălui ca în El să locuiască toată plinătatea. Și făcând pace prin sângele crucii Sale, prin El să împace toate lucrurile pentru Sine; Prin El, spun, fie lucrurile de pe pământ, fie lucrurile din ceruri.” (Coloseni 1:18-20).

Ideea lui Dumnezeu și a Bibliei despre Biserică cuprinde cerul și pământul; și acea Biserică cu adevărat umple cerul și pământul.

Oricine de pe pământ este împăcat cu Dumnezeu prin sângele crucii este un membru al Bisericii; și oricine din cer este împăcat cu același Dumnezeu prin același sânge al aceleiași cruci, este un membru al aceleiași Biserici.

Unul din brațele sublime ale Crucii lui Hristos cuprinde cerul, iar celălalt, pământul; și astfel, prin Crucea de la Calvar, atât cerul cât și pământul sunt cuprinse în Inima Dragostei și sunt împăcate cu Dumnezeu.

Iar acest univers împăcat este Biserica care „este plinătatea Lui.”

Unificat

„Făcându-ne cunoscut taina voii Sale, după buna Sa plăcere pe care Și-a propus-o în Sine însuși. Ca în dispensațiunea împlinirii timpurilor să facă una în Hristos toate lucrurile care sunt în ceruri, și care sunt pe pământ: chiar în El.” (Efeseni 1:9, 10).

O altă traducere este că Dumnezeu „aduce universul împreună sub un singur Cap;” „întreg universul ființelor create.”

Astfel, acest verset ne spune că în Hristos, Dumnezeu unifică cu Sine universul inteligențelor, toate lucrurile care sunt în cer și pe pământ.

Iar acest univers unificat este Biserica.

În întregul univers, oricine este unificat cu Dumnezeu în Hristos prin Spiritul Sfânt, fie serafim, heruvim, înger sau om, este un membru al Bisericii; și nimeni altcineva nu este.

Și aceasta este Biserica; și nimic altceva.

Casa

„Ați fost fără Hristos, fiind înstrăinați de comunitatea lui Israel și străini de legămintele făgăduinței, neavând nici o speranță, fără Dumnezeu în lume. Dar acum, în Hristos Isus, voi, cei care odată erați departe, sunteți apropiați prin sângele lui Hristos. De aceea acum nu mai sunteți străini și locuitori temporari ci împreună cetățeni cu sfinții, și ai casei lui Dumnezeu; În care, toată clădirea, îmbinată împreună, crește spre a fi un Templu Sfânt în Domnul. În care și voi sunteți zidiți împreună pentru a fi o locuință a lui Dumnezeu prin Spiritul.” (Efeseni 2:12, 13, 19-22).

Și acel „Templu sfânt”, acea „Locuință”, acea „Casă a lui Dumnezeu” este Biserica.

Scriși în Cer

„Voi nu ați venit la Muntele care se poate atinge, și care este aprins cu foc, nici la negură și întuneric și furtună.” – Sinai.

„Ci ați venit la Muntele Sion, și la Cetatea Dumnezeului celui viu, Ierusalimul ceresc, și la nenumărata adunare a îngerilor; La adunarea generală a celor care sunt scriși în cer, și la Biserica Celui Întâi născut.” (Evrei 12:18, 22, 23).

Acest verset descoperă câteva lucruri ale Bisericii.

- a. Ea este „Biserica Celui Întâi născut”, care este Hristos.
- b. Poporul, membrii acestei Biserici „sunt scriși în cer.”
- c. Este Biserica Generală.
- d. Este Adunarea și Biserica Generală.

O altă traducere a cuvântului care este aici redat prin „general”, este „universal.” Ați venit la Biserica universală; la adunarea și Biserica universală. Și o altă traducere a aceluiași termen este „catolic”; ați venit la Biserica catolică; la adunarea și Biserica catolică. Aici și numai aici se găsește adevărata și originala Biserică catolică; căci catolic, universal și general, înseamnă același lucru. Iar această Biserică a universului, a plinătății Celui care umple cerul și pământul, este singura concepție posibilă cu care se va potrivi cuvântul „catolic.” Căci cuvântul „catolic” înseamnă „înțelegând totul”, „universal în capacitate de înțelegere”; literal, „cu desăvârșire întregul.”

Atunci, acest verset în Ebraică vorbește despre „Adunarea și Biserica Universului” care este chiar gândul și expresia Bisericii așa cum este descrisă în Efeseni și Coloseni.

Întreaga Familie

În predicarea Evangheliei nebănuitelor bogății ale lui Hristos,
Și prin Biserică descoperite în această Evanghelie,

A fost făcut cunoscut „principatelor și puterilor din locurile cerești” ca de altfel și „tuturor oamenilor” „înțelepciunea felurită a lui Dumnezeu, potrivit cu scopul veșnic pe care l-a propus în Hristos Isus Domnul nostru.”

Și „Din această cauză îmi plec genunchii înaintea Tatălui Domnului Isus Hristos, din care își trage numele întreaga Familie din cer și de pe pământ.” (Efeseni 3:8-15).

Toți cei din cer și de pe pământ care sunt părtași promisiunii și scopului lui Dumnezeu în Hristos, compun o singură familie – „întreaga Familie din cer și de pe pământ.”

Iar această Familie este Biserica care este plinătatea Celui care umple cerul și pământul, și din care își trage numele întreaga Familie din cer și de pe pământ.

Nu toți cei care compun această minunată Familie sunt acasă; însă toți sunt membrii Familiei.

„O nenumărată adunare” și „o mulțime” pe lângă aceștia, sunt acolo.

Mulți sunt în morminte.

Unii sunt în adâncurile mării.

Alții sunt „străini și pelerini pe pământ.”

Și totuși, chiar fiind atât de împrăștiati, toți sunt dintr-o Familie divină și cerească.

Și este fixată Ziua, și va veni curând, pentru a Merge Acasă; marea re-uniune.

Marea lume va trece cu un strigăt puternic al „vocii Arhanghelului” și al puternicului sunet al „trompetei lui Dumnezeu”; și toți vor îl auzi, oriunde se vor găsi, și vor veni – de la Est și de la Vest și de la Nord și de la Sud.

Și „întreaga Familie” va fi acasă; „o mare mulțime pe care nimeni n-o poate număra”, acasă pentru totdeauna.

„Și am auzit ceva ca vocea unei mulțimi mari, și ca vocea multor ape, și ca vocea tunetelor puternice, spunând: *„Aleluia! Căci Domnul Dumnezeu Cel Atotputernic domnește. Să ne bucurăm și să ne veselim, și să-I dăm Lui slavă; căci a venit nunta Mielului, iar soția Sa s-a pregătit.”* Și am auzit o voce puternică a unui mare popor din cer, spunând: *„Mântuirea, și slava, și onoarea, și puterea să fie a Domnului Dumnezeului nostru.”* Și o voce a ieșit din tron, spunând: *„Măriți pe Dumnezeu, voi toți slujitorii Săi, și voi cei care vă temeți de El, atât cei mici, cât și cei mari.”* Și am privit, și am auzit vocea multor îngeri care erau în jurul tronului, și a heruvimilor și bătrânilor; iar numărul lor era de zece mii de ori zece mii, și mii de mii; spunând cu voce tare: *„Vrednic este Mielul care a fost înjunghiat să primească putere, și bogăție, și înțelepciune, și tărie, și onoare, și slavă, și binecuvântare.”* Și fiecare creatură care este în cer și pe pământ și sub pământ, și cele care sunt în mare, și toate care sunt în ele, le-am auzit spunând: *„Binecuvântare, și onoare, și slavă, și putere, să fie a Celui ce stă pe tron, și Mielului în veci de veci.”* (Apocalipsa 19:1-7; 5:11-13).

Atunci va fi împlinită îndelung – așteptata speranță a Domnului Isus: „În mijlocul Bisericii Îți voi cânta slavă.”

Întreaga Familie este acasă; Biserica este ea însăși; iar universul cântă.
Aceasta este Biserica – „Biserica Viului Dumnezeu” – și nimic altceva.

Infinită

Și în fiecare loc și în fiecare sens în care se vorbește despre ea, este infinită.

Gândurile care caută expresie, contemplă numai ceea ce este infinit.

Vă rog să revedeți aceste expresii, pe fiecare în parte:

Biserica este plinătatea Lui; iar El este infinit.

Biserica este plinătatea Celui ce umple totul în toți; iar acest „*totul în toți*” nu este mai puțin decât infinit.

Biserica este Adunarea universului; iar acesta este infinit.

Biserica este împăcarea și unificarea „*tuturor lucrurilor, atât lucrurile de pe pământ cât și cele din cer*”; iar acestea sunt infinite.

Biserica este descoperirea „*înțelepciunii felurite a lui Dumnezeu*”; literal, „*multicolora, asemenea curcubeului, înțelepciune a lui Dumnezeu*”; iar aceasta este infinită.

Biserica este manifestarea – realizarea – „*scopului veșnic pe care El și l-a propus în Hristos Isus Domnul nostru*”; iar acesta este infinit.

Numai aceasta este Biserica Bibliei și a lui Dumnezeu.

De-a lungul Noului Testament fără nici o excepție, aceasta este singurul lucru care este înfățișat sau despre care se vorbește ca fiind Biserica.

Este „*biserica din casa ta*”, „*biserica care este în casa lor*”, „*biserica din Tesaloniceni*”, „*biserica care era la Antiohia*”, „*biserica din Efes*”, „*biserica din Tiatira*”, „*biserica din pustie*.”

Despre toate acestea se vorbește în mod colectiv ca „*bisericile*”; niciodată ca Biserica; ca „*bisericile din Galația*”, „*bisericile lui Dumnezeu*”, „*toate bisericile sfinților*”, sau pur și simplu „*bisericile*.”

Însă termenul „Biserica”, în sens colectiv sau ca termen general, este folosit numai despre această Biserică a universului, această Biserică a Celui Infinit. Nu există nici o excepție. Numai această Biserică este Biserica Scripturilor, adevărata Biserică, Biserica Dumnezeului Celui viu; stâlpul și temelie adevărului.

Tot ce se intenționează acum este de a face prin Biblie pe cât de lămurit posibil, ce este Biserica.

„Natura și Funcțiile sale” vor fi studiate în aceeași manieră cu o altă ocazie.

De multe ori, lucrul extraordinar este de a ști ce este Biserica.

Fără aceasta, nimic ce are legătură cu ea sau despre ea nu poate fi cu adevărat și în mod corect cunoscut.

A avea paragraful corect legat de un lucru greșit, înseamnă a nu avea adevărul nici măcar în ceea ce privește paragraful.

Vă rog să studiați cu atenție versetele citate aici, așa cum sunt ele exprimate în Biblie; și astfel să descoperiți și să cunoașteți pentru voi înșivă ce este Biserica.

Și prin aceasta să fiți de asemenea capabili de a ști ce nu este Biserica.

Notă: Vă încurajăm să citiți întreaga lucrare „[Aceasta este Biserica](#)” semnată de Alonzo Trevier Jones pe care o puteți descărca gratuit de la www.divinavindecare.ro, secțiunea [Cărți](#).

SFÂRȘITUL ESTE APROAPE

LA UȘI!

Ardeiaș Vlad, februarie 2017

„Tot așa, și voi, când veți vedea **toate** aceste lucruri, să știți că Fiul omului este aproape, este chiar la uși.” (Matei 24:33).

Februarie 2017: Evenimentele profetice

Profetie: persecuția Creștinilor.

„Atunci vă vor da să fiți chinuiți și vă vor omorî; și veți fi urâți de toate neamurile pentru Numele Meu.” (Matei 24:9).

„Dacă M-au prigonit pe Mine, și pe voi vă vor prigoni.” (Ioan 15:18, 20).

Organizația mondială „Christian Freedom International” afirmă că există peste 200 de milioane de Creștini persecutați în 105 țări din cele 196 din lume, și că, la fiecare 5 minute, un Creștin este omorât pentru credința lui în Isus.

Împlinire:

Joi, 2. India. Un evanghelist este în comă după ce a fost agresat de un grup de hinduși pentru că distribuia copii ale Noului Testament.

Vineri, 3. China a expulzat 60 de Creștini sud-coreeni pentru că s-au angajat în activități misionare.

Luni, 6. Pakistan. Un Creștin de 70 de ani a fost închis pentru blasfemie în timp ce 106 musulmani care au fost acuzați de distrugerea unei colonii Creștine, au fost achitați.

Marti, 7. India. Un grup de hinduși l-au atacat pe evanghelistul dr. K.Swamy care a fost grav rănit.

Marti, 7. Potrivit unui raport al Ministerului de Interne, atacurile musulmanilor asupra Creștinilor din Franța au crescut cu 245%.

Marti, 7. Persecuția Creștinilor din Vietnam este în creștere.

Vineri, 10. India. Un Creștin a murit după ce a fost scufundat în apă rece împreună cu soția lui pentru că nu au renunțat la Creștinism.

Luni, 13. Turcia. Atacatorul din noapte de anul nou care a ucis 39 de persoane, a declarat că scopul lui era să ucidă Creștini.

Luni, 13. Republica Africa Centrală. Un pastor a fost ucis și două biserici distruse de un grup de islamisti.

Marti, 14. Centrul American pentru Lege și Dreptate a întrebat Consiliul pentru Drepturile Omului al ONU de ce nu ia atitudine față de genocidul ISIS împotriva Creștinilor.

Joi, 16. 21 de Creștini au fost decapitați de militanți ISIS.

Joi, 16. SUA. Curtea Supremă de Justiție din Washington s-a exprimat împotriva Creștinei care a refuzat să facă un aranjament floral pentru o nuntă de homosexuali.

Vineri, 17. Egipt. Un învățător Creștin a fost împușcat mortal de doi militanți islamici.

Luni, 20. Turcia a declarat că misionarii Creștini reprezintă o amenințare la adresa securității naționale.

Marti, 21. Tadjikistan. Un creștin a fost arestat pentru că a împărtășit vestea bună a Evangheliei.

Marti, 21. Mali. O călugăriță a fost răpită de islamisti.

Joi, 23. Sinai. Un Creștin a fost împușcat în cap în timp ce fiului lui i s-a dat foc la câteva zile după ce ISIS a declarat că „prada favorită” sunt Creștinii.

Joi, 23. Congo. Bisericile Creștine sunt arse iar călugărițele terorizate de islamisti radicali.

Vineri, 24. Anglia. Trei predicatori vor fi judecați pentru că au predicat pe stradă.

Vineri, 24. Pakistan. Creștinii se tem să-și declare credința în timpul recensământului.

Sâmbătă, 25. Egipt. Sute de Creștini fug din fața persecuției ISIS.

Sâmbătă, 25. Sudan. Misionarul ceh condamnat la închisoare pe viață, a fost eliberat.

Luni, 27. China. Cinci Creștini au fost condamnați la închisoare pentru distribuire de devoționale Creștine.

Profetie: apostazia Creștinismului

„Duhul spune lămurit că, în vremurile din urmă, unii se vor lepăda de credință, ca să se alipească de duhuri înșelătoare și de învățăturile dracilor...”

(1 Timotei 4:1).

Împlinire:

Miercuri, 15. Jumătate din anglicani nu văd nicio problemă în relațiile homosexuale.

Miercuri, 15. Anglia. „Creștini” LGBT protestează în fața bisericilor anglicane pentru drepturile lor.

Luni, 27. Anglia. Un preot anglican bolnav în fază terminală își îndeamnă colegii să susțină căsătoria homosexualilor.

Profetie: ca în Sodoma

„Ce s-a întâmplat în zilele lui Lot se va întâmpla aidoma ... Tot așa va fi și în ziua când Se va arăta Fiul omului.” (Luca 17:28-30).

Împlinire:

Miercuri, 1. Grecia. Ministerul Educației planifică introducerea unui curs sexual pentru „eradicarea homofobiei și transfobiei”.

Miercuri, 1. Elveția ridică interdicția donării de sânge pentru homosexuali.

Joi, 2. Anglia. Un adolescent a dat în judecată școala pentru că i-a refuzat cererea de a folosi uniforma de sex diferit.

Joi, 2. Anglia. Numărul copiilor LGBT care au apelat la linia telefonică de ajutor a crescut cu 47%.

Duminică, 5. Anglia. Mai mult de o treime din homosexualii londonezi suferă de probleme mentale.

Luni, 6. SUA. Organizația de tineret „Boy Scouts” își va deschide porțile pentru copiii transsexuali.

Vineri, 10. Anglia. Școlile vor fi forțate să facă educație sexuală copiilor, fără ca părinții să se poată opune.

Marti, 14. Norvegia ar putea introduce cel de-al treilea gen în pașapoarte.

Marti, 14. Franța. Revista Vogue așează pe copertă în premieră un transsexual.

Miercuri, 15. SUA. Un studiu făcut pe 63 de copii a „dovedit” că este mai bine ca copiii transsexuali să fie încurajați.

Marti, 21. Cehia. Primul cuplu de homosexuali au putut adopta un copil.

Vineri, 24. Căsătoria între persoanele de același sex a fost azi legalizată în Slovenia.

Marti, 28. Anglia. O școală de fete își încurajează elevele să-și schimbe numele în nume de băieți să să poarte haine de băieți.

Profetie: moartea în masă a animalelor.

„De aceea, țara se va jeli, toți cei ce o locuiesc vor tânji împreună cu fiarele câmpului și păsările cerului; chiar și peștii mării vor pieri.” (Osea 4:3).

„Pier vitele și păsările din pricina răutății locuitorilor.” (Ieremia 12:4).

Împlinire: În luna februarie 2017 au avut loc 57 de evenimente de moarte în masă a animalelor. Iată câteva exemple:

Vineri, 3. Filipine. 1.300 de tone de pește a fost descoperit mort în lacul Sebu.

Vineri, 3. Australia. Sute de pui de broaște țestoase mor datorită căldurii în Queensland.

Luni, 6. SUA. Mii de rațe mor din cauza bolilor în Washington.

Luni, 6. Japonia. 71.000 de pui au murit datorită gripei aviare în Saga.

Miercuri, 8. Cehia. 20.000 de rațe au murit datorită gripei aviare.

Miercuri, 8. Mongolia. 2.500 de antilope au murit datorită unei boli.

Vineri, 10. Mexic. Sute de păsări migratoare au murit datorită poluării în Guanajuato.

Duminică 12. Noua Zeelandă. 350 de balene au murit după ce 650 au eșuat în Farewell Spit.

Luni, 13. Taiwan. 130.000 de păsări au murit datorită gripei aviare.

Luni, 13. Australia. Peste 700 de lilieci au murit datorită căldurii.

Luni, 13. SUA. Zeci de cucuvele moarte au căzut pe o șosea din Idaho.

Marti, 14. Anglia. 23.000 de găini au murit datorită gripei aviare în Suffolk.

Miercuri, 15. Brazilia. 17 tone de pește a murit în Piauí.

Joi, 16. Mongolia. Peste 46.000 de vite au murit datorită frigului extrem.

Joi, 16. Costa Rica. 30 de tone de pește mort a fost descoperit în golful Nicoya.

Marti, 21. Chile. Zeci de păsări de mare și lei de mare au fost descoperiți morți.

Marti, 21. Franța. 600.000 de rațe au murit datorită gripei aviare.

Miercuri, 22. Coreea de Sud. 90.000 de păsări au murit datorită gripei aviare.

Miercuri, 22. Filipine. 6 tone de pește mort a fost descoperit pe un lac din Cotabato.

Miercuri, 22. Irlanda. Anul acesta au murit 56 de balene și delfini, cel mai teribil record.

Miercuri, 22. 100 de delfini au murit în ultimele 8 săptămâni în Cornwall.

Profetie: Dezastre climaterice ca urmare a intervenției negative a omului în natură; fenomene stranii.

„...a venit vremea ... să prăpădești pe cei ce prăpădesc pământul!” (Apocalipsa 11:18).

„Pe alocuri vor fi mari cutremure de pământ, foamete și ciume.” (Luca 21:11).

Împlinire:

Duminică, 5. Inundații catastrofale au lovit Peru.

Luni, 6. Un cutremur de 5.8 a lovit India.

Marti, 7. Australia este lovită de furtuni și inundații.

Marti, 7. SUA. Furtuni și tornade mortale au lovit New Orleans.

Vineri, 10. Australia. Perth înregistrează un record în cantitatea de apă pe mp.

Vineri, 10. Indonezia este lovită de ploi care au făcut victime.

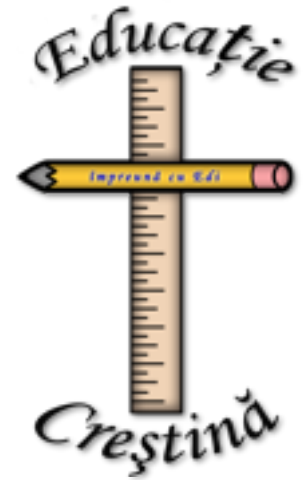
Vineri, 10. Filipine este lovită de un cutremur de 6.7.

Sâmbătă, 11. Vestul Australiei este lovit de incendii de vegetație fără precedent.

Sâmbătă, 18. Mozambic este lovită de un ciclon care a făcut 7 victime.

Luni, 27. Chile este lovită de inundații apocaliptice.

Vă invităm să vizitați și [saiatul www.edy.hu](http://www.edy.hu), loc în care am debutat un proiect care este numai în fază de început. Pentru moment acolo puteți asculta și descărca în mod gratuit înregistrări audio ale unor cărți creștine pentru copii. În decursul timpului, pe [saiatul www.edy.hu](http://www.edy.hu) vor fi disponibile tot mai multe materiale pentru cei mai mici și pentru cei mai măricei. Dacă doriți să primiți notificări despre materialele noi pe măsură ce vor fi disponibile, vă rugăm să ne scrieți la adresaedi@gmail.com pentru a ne comunica adresa dumneavoastră și orice alte gânduri și sugestii legate de acest proiect.

Vă așteptăm să ne vizitați și pe [saiatul www.divinavindecare.ro](http://www.divinavindecare.ro), un loc în care veți găsi multe resurse creștine.

La secțiunea **Revista** puteți găsi toate numerele revistei **Divina Vindecare**, de la primul număr din ianuarie 2010, până în prezent. Vă încurajăm să le descărcați pe computerul personal sau să le citiți online pe toate pentru a vă bucura de articole ce tratează doctrinele fundamentale ale creștinismului numai în lumina Sfintei Scripturi având ca scop unic acela de a înțelege care este calea practică prin care putem avea o relație personală cu Dumnezeu Tatăl și cu Singurul Său Fiu născut, Domnul Isus Hristos.

La secțiunea **Cărți** puteți găsi, pe lângă Sfânta Scriptură în format electronic, peste 30 de titluri ale unora dintre cele mai utile și profunde lucrări creștine. Printre subiectele analizate în aceste lucrări se numără cel al neprihănirii lui Hristos care se poate obține în mod practic de fiecare dintre noi prin credința în Cuvântul lui Dumnezeu, cel al Bisericii lui Dumnezeu în lumina Sfintei Scripturi, și altele. Cărțile pot fi descărcate gratuit.

La secțiunea **Media** puteți găsi diverse studii și prezentări în format video și audio, prezentări care abordează unele dintre cele mai importante aspecte ale Evangheliei Domnului Isus Hristos. Toate aceste studii pot fi descărcate gratuit. Secțiunea **Visteria** este scrisă de voi, cititorii noștri. Această secțiune reprezintă visteria [saiatului nostru](http://www.divinavindecare.ro); aici colectăm cei doi bănuți ai văduvei sărace, talantul robului care a decis să nu-l mai țină îngropat, paharul cu apă rece pentru micuții Domnului, pâinile și peștii copiilor care doresc să le ofere Domnului Isus sub forma experiențelor personale pentru ca El, binecuvântându-le, să le transforme în mijloace pentru a potoli setea și foamea multor suflete. Trimite-ne experiența ta, descoperirea pe care Dumnezeu ți-a făcut-o în studiul personal, o speranță pe care o ai în inimă, versuri sau o cerere de ajutor la adresa divinavindecare@gmail.com iar noi o vom publica acolo pentru a sluji ca ajutor altor suflete aflate în nevoie.

Linkuri utile

[Hitból hitbe](#)

[Revelation 14:12](#)

[Heilung in Christus](#)

[Restoration Ministry](#)

Ne puteți urmări și pe canalul **Divina Vindecare** de pe **YouTube** (copiind în browserul dumneavoastră următorul URL: <http://www.youtube.com/user/DivinaVindecare?feature=mhee>) unde găsiți toate materialele video la diferite rezoluții. Înscrieți-vă la canalul nostru YouTube apăsând butonul „Subscribe” pentru a primi în mod automat știri de fiecare dată când postăm noi prezentări. Aceste prezentări video au fost înregistrate începând cu anul 2006 și tratează diverse aspecte ale Evangheliei strict din punct de vedere biblic. Pentru a câștiga o înțelegere cât mai bună, vă recomandăm să le urmăriți în ordine cronologică. Vizionare binecuvântată!

Nr. 87 Februarie 2017

Tiraj 750 exemplare

Scopul revistei **Divina Vindecare** este acela de a-i motiva pe cititori să se dedice fără nici o rezervă pregătirii personale pentru revenirea Domnului Isus Hristos printr-o relație directă și personală cu Mântuitorul. Revista **Divina Vindecare** este tipărită lunar și este trimisă gratuit oricui dorește. Multiplicarea este nu numai permisă, ci și puternic încurajată. Pentru orice informații și alte materiale, vă rugăm să ne contactați.

